

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 lutego 1987 r.

Nr 4

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

32 — nr 10 z dnia 30 stycznia 1987 r. w sprawie zapewnienia warunków rozwoju usług bytowych do 1990 r.	49
33 — nr 12 z dnia 9 lutego 1987 r. w sprawie skróconego czasu pracy w zakładach pracy przemysłu poligraficznego	51

ZARZĄDZENIA:

34 — Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1987 r. zmieniające zarządzenie w sprawie trybu i terminów rozliczania wpłat jednostek gospodarki uspołecznionej na Fundusz Obsługi Zadłużenia Zagranicznego	52
35 — Ministrów Górnictwa i Energetyki oraz Gospodarki Materiałowej i Paliwowej z dnia 14 stycznia 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad eksploatacji turbin wodnych	53
36 — Prezesa Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk z dnia 30 stycznia 1987 r. w sprawie pozbawienia debitu komunikacyjnego	55
37 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 29 grudnia 1986 r. zmieniające zarządzenie w sprawie warunków bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i wypoczywających nad wodą oraz warunków i trybu przeprowadzania egzaminu i wydawania kart pływackich	55
38 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 29 grudnia 1986 r. zmieniające zarządzenie w sprawie warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach	55

32

UCHWAŁA Nr 10 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 stycznia 1987 r.

w sprawie zapewnienia warunków rozwoju usług bytowych do 1990 r.

W celu zapewnienia do 1990 r. warunków do szybszego i wszechstronnego rozwoju usług bytowych w sposób odpowiadający żywotnym potrzebom ludności Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) usługach bytowych — rozumie się przez to usługi zaliczone do usług bytowych przez Główny Urząd Statystyczny,
- 2) ministrach — rozumie się przez to ministrów oraz kierowników urzędów centralnych,
- 3) wojewodach — rozumie się przez to wojewodów i prezydentów miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi,
- 4) naczelnikach — rozumie się przez to naczelników gmin, miast i gmin oraz dzielnic, a także prezydentów miast.

§ 2. 1. Wojewodowie i naczelnicy uwzględniają w programach rozwoju usług bytowych do 1990 r., które przedstawiają do rozpatrzenia radom narodowym, zadania wynikające z narodowych planów społeczno-gospodarczych, określając środki i sposoby realizacji tych zadań.

2. Wojewodowie zapewnią skoordynowanie projektów gminnych i miejskich programów rozwoju usług bytowych z programami wojewódzkimi w części dotyczącej

inwestycji w zakresie usług i ich finansowania, względnie przy tym:

- 1) środki przedsiębiorstw i spółdzielni oraz szacunki środków własnych rzemieślników,
- 2) środki budżetowe i terenowych funduszy celowych,
- 3) wielkość kredytów bankowych przewidzianych do uzyskania.

§ 3. 1. Nakłady ponoszone przez uspołecznione jednostki usługowe w związku z modernizacją lub uruchomieniem nowych placówek usługowych, zwłaszcza na wsi, w miastach o liczbie mieszkańców poniżej 5 tys. oraz w nowo budowanych osiedlach miejskich, mogą być refundowane ze środków Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej (PFAZ).

2. Środki PFAZ, o których mowa w ust. 1, mogą być wydatkowane na:

- 1) wynagrodzenia i składki na ubezpieczenie społeczne pracowników przygotowywanych zawodowo do pracy w placówkach usługowych,
- 2) wynagrodzenia i składki na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących przygotowanie zawodowe pracowników, o których mowa w pkt 1, jeżeli osoby te zajmują się wyłącznie tym przygotowaniem,
- 3) zakup maszyn lub urządzeń niezbędnych do prowadzenia działalności usługowej.

3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych przydzieli Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług środki z PFAZ, o których mowa w ust. 1 i 2. Wysokość tych środków nie może przekroczyć 1 mld zł w skali rocznej.

4. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług dokonuje podziału środków, o których mowa w ust. 3, i przedstawia corocznie Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych informację dotyczącą sposobu wykorzystania tych środków.

§ 4. 1. Wojewodowie i naczelnicy podejmą działania w celu zapewnienia:

- 1) budowy i przydziału odpowiedniej liczby lokali na potrzeby usług bytowych w nowym budownictwie osiedlowym,
- 2) przydziału lokali użytkowych ze starych zasobów budowlanych w pierwszej kolejności jednostkom społecznym i rzemieślnikom wykonującym usługi bytowe.

2. Wojewodowie i naczelnicy w ramach przysługujących im uprawnień:

- 1) przyspieszą przygotowanie terenów pod budowę obiektów usługowych,
- 2) zapewnią przydziały paliwa dla środków transportu, wykorzystywanych w procesie świadczenia usług bytowych,
- 3) udziela pomocy w zaopatrzeniu w materiały budowlane jednostkom społecznym i rzemieślnikom budującym obiekty na potrzeby usług bytowych na wsi lub w małych miastach stanowiących zaplecze rejonów rolniczych.

3. Przepisy, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw i spółdzielni prowadzących usługowe zakłady agencyjne oraz zakłady działające według zasad zryczałtowanego rozrachunku, a także do rzemieślników podejmujących budowę obiektów mieszkalno-usługowych na wsi.

§ 5. Zaleca się Prezesom Narodowego Banku Polskiego i Banku Gospodarki Żywnościowej:

- 1) zapewnienie środków kredytowych na cele inwestycyjne związane z rozwojem usług bytowych w granicach zdolności kredytobiorców do ich spłaty,
- 2) zastosowanie preferencji w zakresie dostępności, oprocentowania i spłaty kredytu w granicach określonych założeniami polityki pieniężno-kredytowej banków,
- 3) rozważenie możliwości ustalenia niższego oprocentowania kredytów udzielanych na finansowanie zapasów części zamiennych do napraw sprzętu powszechnego użytku, dla których minął okres obowiązkowych dostaw po zakończeniu produkcji wyrobów finalnych.

§ 6. Naczelnicy w razie stwierdzenia uzasadnionych potrzeb wystąpią do rad narodowych stopnia podstawowego o:

- 1) obniżenie stawek podatku od nieruchomości, w których są wykonywane usługi bytowe,
- 2) niezbędne ulgi i zwolnienia w zakresie podatków i opłat lokalnych oraz świadczeń na fundusz miejski i gminny, dla jednostek świadczących usługi bytowe.

§ 7. 1. Wojewodowie:

- 1) wyznaczają jednostki handlu wewnętrznego hurtowego i detalicznego do sprzedaży materiałów, surowców i części zamiennych dla jednostek usługowych,
- 2) zapewnią jednostkom usługowym możliwość dodatkowego zaopatrzenia z dostaw towarów przeznaczonych na zaopatrzenie rynku.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług określi zasady wyznaczania jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

§ 8. 1. Wnioski określające środki niezbędne na import części zamiennych i wyposażenia technicznego dla usług bytowych zgłaszają ministrowie i wojewodowie do Komisji Planowania przy Radzie Ministrów za pośrednictwem Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług, który:

- 1) analizuje ich zasadność oraz możliwość pokrycia tych potrzeb z produkcji krajowej,
- 2) ustala wielkość środków na import i wskazuje źródła pokrycia wydatków.

2. Niezbędny import wyposażenia technicznego i części zamiennych powinien być realizowany z krajów I obszaru płatniczego. Uzupełniający import z II obszaru płatniczego powinien być ograniczony do niezbędnego importu części zamiennych. Import ten jest finansowany ze środków dewizowych będących w dyspozycji Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług, otrzymanych w ramach centralnego rozdzielnictwa.

§ 9. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług zapewni dostawy środków transportu na potrzeby jednostek usługowych w ramach ilości przewidzianych w bilansie na dostawy rynkowe.

2. Właściwi ministrowie, zarządy centralnych związków spółdzielczych i Centralnego Związku Rzemiosła zapewnią dostawy środków transportu na potrzeby jednostek usługowych.

§ 10. 1. Ministrowie i wojewodowie w odniesieniu do przedsiębiorstw usługowych, dla których są organami założycielskimi, podejmą działania dla szerokiego pobudzenia i wdrożenia postępu organizacyjno-technicznego i ekonomicznego w uspołecznionej sieci-usługowej, zwane dalej „rekonstrukcją”.

2. Rekonstrukcja uspołecznionej sieci usług powinna mieć na celu:

- 1) wypróbowanie do 1990 r. innowacji organizacyjnych i technicznych, zwiększających sprawność i jakość obsługi,
- 2) umacnianie ekonomiki działalności usługowej, w szczególności przez wzrost wydajności pracy i obniżkę kosztów materialnych i kosztów administracji,
- 3) przygotowanie doświadczeń, wzorców i bazy materialno-technicznej do powszechnej rekonstrukcji uspołecznionej sieci usług i wytyczenie racjonalnych form rozwoju usług po 1990 r.

§ 11. 1. Inicjowanie i wiodącą rolę w zakresie prac naukowych i badawczo-rozwojowych powierza się:

- 1) Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług — w zakresie rekonstrukcji sieci usług bytowych, z wyjątkiem usług motoryzacyjnych,

2) Ministrowi Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego — w zakresie usług motoryzacyjnych.

2. Do zadań ministrów, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) inicjowanie prac nad nowymi formami organizacji usług, wzorcami rozwiązań naukowej organizacji pracy i struktur jednostek usługowych oraz projektami programowo-funkcjonalnymi i konstrukcyjno-budowlanymi większych obiektów usługowych, wdrażanie dorobku w tym zakresie w formie uruchamiania wzorcowych jednostek usługowych,
- 2) inicjowanie postępu technicznego, nowych technologii, projektowania i konstrukcji środków technicznego wyposażenia jednostek usługowych, produkcji i regeneracji części zamiennych i podzespołów, organizowanie realizacji tych inicjatyw we współpracy z jednostkami zaplecza naukowo-technicznego przemysłu i producentami,
- 3) organizowanie ośrodków doskonalenia zawodowego,
- 4) uruchamianie produkcji podstawowych narzędzi pomiarowych z dostosowanym zakresem pomiarowym i klasą dokładności do parametrów technicznych współczesnych wyrobów powszechnego użytku.

§ 12. 1. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielczych podjęcie współdziałania w realizacji zadań wymienionych w § 10 i 11.

2. Zaleca się Zarządowi Centralnego Związku Rzemiosła podjęcie współdziałania z ministrami wymienionymi w § 11 ust. 1 oraz zarządami centralnych związków spółdzielczych w zakresie rozwiązań użytecznych dla postępu organizacyjnego i technicznego w działalności zakładów rzemieślniczych.

3. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług przedstawi Radzie Ministrów propozycje powołania ośrodka badawczo-rozwojowego, koordynującego prace zaplecza technicznego w zakresie usług bytowych.

§ 13. Ministrowie i wojewodowie w ramach obowiązującego systemu oświaty i wychowania zapewnią dostosowanie rozmiarów i organizacji kształcenia zawodowego do występujących potrzeb kadrowych w dziedzinie usług bytowych.

§ 14. Minister Finansów będzie preferował rozwój usług bytowych:

- 1) w systemie podatkowym dla gospodarki uspołecznionej,
- 2) w ramach obowiązujących zasad opodatkowania gospodarki nie uspołecznionej poprzez okresowe dostosowywanie ulg i zwolnień podatkowych do zmieniających się warunków wykonywania działalności.

§ 15. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług będzie prowadził coroczne badania sytuacji cenowo-rynkowej odnośnie do wybranych usług bytowych.

§ 16. Wojewodowie podejmą działania mające na celu rozwój działalności ośrodków informacji usługowej oraz prawidłowe ich funkcjonowanie.

§ 17. 1. Ministrowie i wojewodowie określą dla podległych lub podporządkowanych organów kontroli i lustracji zadania kontrolno-instrukcyjne w celu ustalenia przyczyn zahamowania rozwoju poszczególnych usług na danym terenie i spowodują podjęcie czynności zmierzających do usunięcia tych przyczyn.

2. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielczych oraz Zarządowi Centralnego Związku Rzemiosła podjęcie zadań, o których mowa w ust. 1.

§ 18. Wojewodowie i naczelnicy zapewnią przeprowadzenie analizy stawek czynszu za wynajem w budownictwie komunalnym i zakładowym lokali użytkowych, w których są prowadzone usługi bytowe, i w razie potrzeby przedstawią radom narodowym propozycje ustalenia preferencyjnych stawek czynszu.

§ 19. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług przedstawi Radzie Ministrów:

- 1) corocznie, w terminie do dnia 30 czerwca, ocenę realizacji przepisów uchwały wraz z wnioskami, dokonaną w porozumieniu z Ministrem Finansów i innymi zainteresowanymi ministrami oraz zarządami centralnych związków spółdzielczych i Zarządem Centralnego Związku Rzemiosła,
- 2) w terminie do dnia 31 marca 1987 r. propozycje rozwiązań w zakresie zwiększenia produkcji i regeneracji części zamiennych niezbędnych do naprawy artykułów powszechnego użytku.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

33

UCHWAŁA Nr 12 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1987 r.

w sprawie skróconego czasu pracy w zakładach pracy przemysłu poligraficznego.

Na podstawie art. 130 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Dla pracowników przemysłu poligraficznego, zatrudnionych stale przy pracach szczególnie uciążliwych

lub wykonywanych w warunkach szkodliwych dla zdrowia, czas pracy wynosi średnio 36,25 godziny tygodniowo, z tym że jego dobowy wymiar nie może przekroczyć 7,5 godziny w miesięcznym okresie rozliczeniowym.

2. Rodzaje prac, o których mowa w ust. 1, określa załącznik do uchwały.